En estos días inciertos

Per EloiA el dc., 23/01/2019 - 00:00

Celtas Cortos
-
En estos días inciertos

Lletra original

En estos días inciertos
en que vivir es un arte
quisiera poder cantar
en libertad expresarme
pues de todos es sabido
que censuran una parte
de las cosas que decimos
los artistas y cantantes.

Al compa Fermín de Negu
por denunciar con su arte
a la gente uniformada
corrompidas y cobardes.
Le han acusado de violento
de rarito y de malage
y así nos tratan al pueblo
con engaños y a callarse.

Por eso yo pido, no voy a callar
déjanos cantar, en libertad
de lo bonito, de lo feo y de lo innombrable
de esta vida de la muerte y de quien sabe,
de los amores, la injusticia y de su padre.

Mi amigo Rubén Muñoz
un murciano muy entrañable
insumiso y no violento
de esa gente que tú sabes
cuando ejercía su derecho
a poder manifestarse
se lo han llevado esposado
con violencia y mala sangre.

Por eso yo pido, no voy a callar
déjanos cantar, en libertad
de lo bonito, de lo feo y de lo innombrable
de esta vida de la muerte y de quien sabe,
de los amores, la injusticia y de su padre.

A mi amigo Félix Ángel
un alavés muy importante
como hermano solidario
ayudaba al emigrante
hasta que vino la justicia
con torturas y calambres,
con la intención de apagar
la llame que en todos arde.

Por eso yo pido, no voy a callar
déjanos cantar, en libertad
de lo bonito, de lo feo y de lo innombrable
de esta vida de la muerte y de quien sabe,

de los amores, la injusticia y de su padre.

Por eso yo pido, no voy a callar
déjanos cantar, en libertad
de lo bonito, de lo feo y de lo innombrable
de esta vida de la muerte y de quien sabe,
de los amores, la injusticia y de su padre.

Lletra traduïda

Encara et trobem entre nosaltres

1_ Jesús, un altre Fermín de Negu.

Jesús també va ser una artista, un poeta compromès i de denúncia social contra els poderosos. Un bon exemple és la paràbola del bon samarità:

"--Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.

»Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

»--Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

»Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

Ell respongué:

--El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué:

--Vés, i tu fes igual. (Lc 10, 29.36)"

2_ Jesús, un altre Rubén Muñoz.

Jesús també fou un insubmís i noviolent. Acusat de tot, culpable de res, se'l van endur empresonat, fou torturat i executat mentre ell perdonava als seus botxins.

En portaven també dos més, que eren criminals, per executar-los amb ell. Quan arribaren a l'indret anomenat la Calavera, hi van crucificar Jesús amb els criminals, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Jesús deia:

--Pare, perdona'ls, que no saben el que fan.

Després es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. (Lc 23, 34)

3_ Jesús, un altre Félix Ángel

Emigrants, estrangers, malalts, vídues, orfes... aquests són els preferits de Jesús.

Tot fent camí cap a Jerusalem, Jesús passava entre Samaria i Galilea. A l'entrada d'un poble van anar a trobar-lo deu ***leprosos****, que s'aturaren un tros lluny i es posaren a cridar:*

--Jesús, mestre, tingues pietat de nosaltres!

En veure'ls, Jesús els digué:

--Aneu a presentar-vos als sacerdots.

Mentre hi anaven, van quedar purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que havia estat guarit, va tornar enrere glorificant Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Aquell home era un ***samarità.*** *Jesús digué:*

--¿No eren deu, els qui han quedat purs? ¿On són els altres nou? ¿No n'hi ha hagut cap que tornés per donar glòria a Déu fora d'aquest estranger?

I li digué:

--Aixeca't i vés-te'n: la teva fe t'ha salvat. (Lc 17, 11-19)